

Uffe Christoffersen

Gennem stort set alle årene har tigreren været Uffe Christoffersens foretrukne motiv. Som barn boede han i Østafrika, hvor han oplevede en del vilde dyr på nært hold – blandt andet løver, som han blev meget fascineret af. Senere under sin uddannelse på Kunstakademiet i København tog han ofte i Zoologisk Have for at tegne dyr, helst rovdyrene – og særligt løverne, som han jo kendte fra sin barndom. Efterhånden syntes han dog, at løverne var lidt for ensartede og kedelige i farverne, så han gik over til at skildre tigre. Kropsbygningen på en tiger og en løve er forholdsvis identisk, forskellen ligger mest i pelsen. Tigerens farver er dog langt mere spændende; de varierer mellem striber af sort og gyldne okkerfarver samt felter af hvidt. Derudover er det muligt at forklare tigerkroppens form ved hjælp af striberne, også når dyret indtager akavede eller uvante stillinger.

I virkeligheden er det nok mest oliemalerier, der fylder hans produktion; men når han får lyst til at male med akvarel, vil han i reglen gøre det koncentreret i en længere periode. Til dels af praktiske hensyn, fordi han udelukkende bruger sine egen produktion af farver – og til dels fordi tilgangen til akvarelmaleri er så anderledes end til oliemaleri, at man skal vænne sig til den ændrede fremgangsmåde, når man veksler mellem medierne.

Processen med oliemaleri er mere langsommelig, og man kan fortsætte med at rette op næsten i det uendelige. Hvis man skal bevare friskheden i akvarelmalerier må man dog ikke male alt for mange lag ovenpå hinanden, og det er ikke muligt at rette for meget. Uffe Christoffersen kunne aldrig finde på at bruge hvid farve til at dække over fejltagelser. Det er imod hans klassiske uddannelse. Dog har han i de senere år gjort brug af moderne

teknologi til at skabe en slags digital kunst. Billederne skabes med et tegneprogram på en iPad, hvor han har mulighed for at lave lige så mange ændringer det skal være, og endda at vende tilbage til tidligere

udgaver, hvis de alligevel viser sig at være bedre. De færdige billeder printes så på eksklusivt bomuldspapir med høj kvalitets printerblæk. I modsætning til hvad der er normalt for prints af værker, så er disse originaler altså skabt digitalt fra grunden.

Engang imellem sniger der sig en drage eller andre elementer ind i Uffe Christoffersens billedverden, som i mange år har bestået næsten udelukkende af tigre. Han har brugt utallige timer på at studere tigre: de levende i zoologiske haver samt skeletter på museer og samlinger. Han har betragtet dem, fotograferet dem, tegnet dem og malet dem – så han føler, at han kender dem indgående hvad angår proportioner og farver. Han lægger han stor vægt på den tekniske kunnen. Et er at have et talent, et andet er at tage udførelsen alvorligt. Håndværket skal opøves ved træning og ved studier. Hvis man så har lyst til at arbejde mere eksperimenterende, så skal det ikke være for at kompensere for manglende evner. Han mener, at kunstpublikummet generelt godt kan skelne mellem et innovativt greb eller en udførelse, der skal dække over fejltagelser eller utilstrækkelighed – på samme måde som de fleste kan høre, om en musiker spiller falsk, uanset om man selv har evner i den retning eller ej.

Når man betragter Uffe Christoffersens tigre, så er de hverken fotorealistiske eller stive i deres udtryk, selvom proportionerne er korrekte. De virker ganske løse og lette, og det gælder både når han maler akvarel eller bruger andre medier. Han beundrer de dygtige orientalske tuschtegnere, som på kort tid kan sætte nogle få velvalgte streger – men alle ved jo godt, at der går mange års intense studier forud for dette.

Et andet aspekt, der er lige så vigtigt er farverne. Da han blev færdig på Kunstakademiet, arbejdede Uffe Christoffersen en del år først som lærerassistent og dernæst som lærer på akademiets farvetechniske laboratorium. Denne erfaring har givet ham et endnu mere indgående kendskab til farver og farveteori samtidig med viden om farvers sammensætning, kemi og karakteristika. Han fremstiller sine egne

farver ud fra pigmentpulver og de bestanddele, som han ønsker skal indgå, afhængigt af hvilket medie han arbejder med og hvilke egenskaber, han ønsker at fremhæve. Ved at have kontrol over produktionen kan han styre hvordan farverne reagerer; og han oplever, at hans egne farver bliver klarere og renere og giver et flottere udtryk end de fabriksfremstillede.

Okker er en farve, som han holder meget af. I 28 år boede Uffe Christoffersen i Sydfrankrig tæt på okkerforekomsterne i regionen. Han har indsamlet store mængder okkerpulver til sit farvelager. Selvom okker findes i mange forskellige farvevarianter (omkring 20 fortalte han mig) fra de helt lyse, hvidlige over til de mørke grønne, så er det vel de gyldne og varme rødlige nuancer, som de fleste forbinder med okker. Det er jo præcis disse farver, man ofte finder i tigre, så måske er det også derfor, at okker er blandt hans favoritkulører.

Dermed ikke være sagt, at Uffe Christoffersen altid forsøger at ramme tigreens naturalistiske kulører. Koloristen i ham er mere optaget af farveklange, farvernes samspil og deres indvirkning på billedets udtryk. I det tidlige forår 2023 blev han f.eks. betaget af det spæde lyseblå forårslys, han så i atelieret og i omgivelserne. Det udmøntede sig i en serie akvareller, som primært blev holdt i blå toner. Andre gange arbejder han med kontrastfarver mellem dyrene og omgivelserne eller bruger farver til at beskrive skyggerne og formerne. På billeder med flere dyr kan han måske også vælge, at hvert individ skal have deres egen grundtone.

Fra starten var det dyrenes former og farver, der tiltrak Uffe Christoffersen. Med tiden blev det mere nuanceret: tigreens vilde natur, deres samspil og hvordan gruppen agerer socialt. Deres styrke og såkaldte aggression sammenholdt med deres skønhed og elegance. De stærke tænder og det opmærksomme rovdyrblik sammenholdt med den bløde pels. Man kan tillægge dyrene alverdens egenskaber og fortolke måden hvorpå flere

dyr agerer sammen. Tigrene kan ses som spejlbilleder af menneskers relationer. Alle mennesker reagerer jo på deres omgivelser, og relationer med andre personer kan jo afspejle såvel kærlighed som had, irritation, glæde, venskab, konflikt, tilfredshed eller en mængde andre ting. Disse relationer kommer til udtryk i en del af tigerbillederne, som så bliver symbolske og afspejler menneskelige relationer eller sindstilstande.

Der er også billeder der skildrer enlige dyr, enten i fuld figur, hvor det er tydeligt at aflæse dyrets sindstilstand og igangværende handlinger eller som et portræt, hvor et enkelt tigerhoved måske stirrer ud på os, næsten på spring til angreb. Andre gange kan det være et mere nysgerrigt undersøgende eller et dovent blik, der møder os.

På et tidspunkt malede han en serie akvareller med dans som fælles tema. Med titler såsom Tiger Tango og Dirty Dancing blev der sået tvivl om hensigten med de afbildede tigres hensigter. Dyrene ser umiddelbart ud til at være oppe at slås, men modsætningen mellem titlerne og billedets udseende får os til at stoppe op og tænke en gang til, og måske endda trække på smilebåndet over den humoristiske drejning i fortolkningen.

Selv med den begrænsede motivverden, som han har dedikeret sit kunstneriske virke til, så er der så mange variationer i udførelsen, teknikkerne og farvelægningen, at man må sige, at Uffe Christoffersen spiller på hele paletten, både i overført og i farvemæssig betydning.

Marianne Gross